

58. Božja dediščina

1 Jaz sem rekel: »To, za kar si Me prosil zdaj, sem že uslišal, in tako boš zlahka nadaljeval. Kajti komur sveti Moja življenjska luč, ta se na poti ne bo več tako zlahka spotikal ob kamenje in tudi trnju se bo lahko ognil. Kdor potuje z Menoj, vsepovsod stopa po utrti poti; kdor pa se v Božje kraljestvo kot notranje kraljestvo življenja in vse resnice podaja brez Mene, mora po dolgi, ozki in zelo trnovi poti, tako kot so morali celo številni stari modreci vseh ljudstev zemlje, in to se bo dogajalo tudi v prihodnje.

2 Odslej boste imeli ti in tudi številni, ki so Me videli in slišali in povsem verujejo Vame lahko pot; toda vaši potomci bodo prišli v Božje kraljestvo zgolj z vero. Kdor pa Me vidi in sliši, zlahka verjame Moji Besedi in tudi živi in deluje po njej. Tisti, ki Me v prihodnje ne bo več videl utelešenega, bo težje prišel v pravo, živo Božje kraljestvo; kajti moral bo slepo verjeti to, kar mu bodo povedali o Meni Moji odposlanci.

3 Toda če bo tisto, kar je slišal, voljno sprejel v svoje verno srce in se bo slišane resnice resnično veselil, bo kmalu krščen z Mojim duhom in v sebi bo ugledal odprta vrata v Božje kraljestvo. Odtlej bo tudi za tiste, ki niso bili priče Moje zdajšnje navzočnosti, pot v polnost Božjega kraljestva lažja.

4 Zdaj ko vse to veste, bodite veseli, da je Bog tako določil že od samega začetka. In ko boste ljudem pripovedovali o Meni in Mojem kraljestvu, jim povejte tudi to, kar sem vam povedal zdaj; predvsem pa naj vedo, da Moje kraljestvo ni od tega sveta, temveč je notranje kraljestvo vse resnice in vsega življenja globoko v človeku. Kdor ga je našel v sebi in je po živi veri in dejavni ljubezni vanj vstopil, ta je premagal svet, sodbo in smrt in nemudoma pridobil večno življenje,

5 To, kar sem vam pravkar povedal, se bo zdelo posvetnemu razumu sicer nespametno, pa vendar je najvišja modrost vsega življenja v Bogu. Blagor tistemu, ki se ne spotika nad tem!

6 Nihče ne more vedeti, kaj vse je v človeku skrito in za življenje nujno, to ve samo duh v človekovi notranjosti, ki tam prebiva! In tako tudi noben posvetni modrec ne ve, kaj Bog je in kaj je v Njem. To ve samo Božji duh, ki prežema vse Njegove globine.

7 Dokler se duh v človeku ne prebudi kot prava življenjska luč, je v človeku tema, in človek se ne more spoznati; ko pa se z vero Vame in z ljubeznijo do Mene in bližnjega v njem prebudi duh in zagori kakor svetla luč, potem duh prežari vsega človeka in tedaj ta spozna, kaj je v njem, in se prepozna. In kdor se spozna, ta spozna tudi Boga; kajti resnični in večni življenjski duh v človeku ni človeški duh, temveč Božji, sicer človek ne bi bil Božja podoba.

8 Če ste to dobro razumeli, pa zdaj telesno in duševno okrepljeni vstanimo od mize in se odpravimo v Galilejo. «

9 Vsi so zatrdili, da so vse dobro razumeli in se Mi zahvalili za pouk.

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 9